

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างในการประเมินความสามารถของตนในการแก้ปัญหา และกลวิธีการเผชิญปัญหาของนักศึกษาชาย และหญิงที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกัน โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 543 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดบทบาททางเพศ แบบวัดการแก้ปัญหา และแบบวัดการเผชิญปัญหา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง การเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการ Dunnett's T3 และ Scheffe และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ชายและผู้หญิงมีบทบาททางเพศตรงตามเพศของตนมากที่สุด และผู้หญิงมีบทบาทความเป็นชายและหญิงมากกว่าผู้ชาย 2) กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าจะมีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหา และเข้าจัดการกับปัญหาในระดับค่อนข้างสูง และควบคุมตนเองในขณะที่แก้ปัญหาได้ในระดับปานกลาง 3) กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา และแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง และใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงในระดับค่อนข้างต่ำ 4) ผู้ที่มีบทบาทความเป็นชาย บทบาทความเป็นหญิง และบทบาทความเป็นชายและหญิง ไม่แตกต่างกันในการรับรู้ความสามารถของตนในการแก้ปัญหา และมีความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหา รวมถึงการใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา การลงมือดำเนินการแก้ปัญหาและการวางแผน และการตีความหมายใหม่ในทางบวกและการเติบโต แต่แตกต่างจากผู้ที่มีบทบาททางเพศไม่เด่นชัด โดยทั้ง 3 กลุ่มรับรู้ว่าจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาและใช้กลวิธีเผชิญปัญหาทุกด้านดังกล่าวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาททางเพศไม่เด่นชัด 5) ผู้หญิง ผู้ที่มีบทบาทความเป็นหญิง และผู้ที่มีบทบาทความเป็นชายและหญิง ใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมากกว่าผู้ชาย ผู้ที่มีบทบาทความเป็นชาย และผู้ที่มีบทบาททางเพศไม่เด่นชัด

ข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาจำนวน 15 คน เป็นผู้ที่มีบทบาทความเป็นชาย บทบาทความเป็นหญิง และบทบาทความเป็นชายและหญิง บทบาทละ 5 คน ที่เต็มใจให้สัมภาษณ์ คัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่าง 543 คนของการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า 1) ปัญหาที่นักศึกษาที่มีบทบาทความเป็นชาย บทบาทความเป็นหญิง และบทบาทความเป็นชายและหญิงพบคือ เรื่องการเรียน ส่วนปัญหาที่นักศึกษาบางส่วนพบ คือ เรื่องการเงิน เรื่องครอบครัว และส่วนน้อยพบปัญหาเรื่องเพื่อน และความรัก 2) นักศึกษารับรู้ว่าจะสามารถจัดการกับปัญหาได้ และใช้การลงมือดำเนินการแก้ปัญหาและการวางแผน การแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมเพื่อแก้ปัญหา และการหาทางผ่อนคลาย 3) นักศึกษาที่มีบทบาทความเป็นหญิง และบทบาทความเป็นชายและหญิงใช้การแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมเพื่อกำลังใจด้วย นอกจากนี้พบว่า มีนักศึกษาน้อยไม่เผชิญปัญหา 4) นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ประสบ และรับรู้ว่าจะเติบโตและเข้มแข็งขึ้น

This research examined the effects of male and female students' gender roles on their problem-solving appraisal and coping strategies, through quantitative and qualitative data. For quantitative data, participants were 543 Rajabhat University students. The instruments used were the Gender Role Inventory, the Problem Solving Inventory, and the Coping Scale. Data was analyzed using a Two-Way ANOVA design followed by post-hoc multiple comparisons with Dunnett's T3 and Scheffe test and Pearson Product Moment Correlations. The major findings were as follows:

1. Most male and female students were sex typing persons and there were more female androgynies than male androgynies.
2. Students reported moderately high levels of problem-solving abilities, problem-solving confidence and willingness to approach problem-solving situations, and had moderate levels of personal control.
3. Students used high levels of Problem-focused Coping and Seeking Social Support and used moderately low levels of Avoidance Coping.
4. Masculine, feminine, and androgynous students were not differ in their perceived problem-solving abilities, problem-solving confidence, and their usage of Problem-focused Coping, Active Coping and Planning, and Positive Reinterpretation and Growth strategies. However these 3 groups had higher perceptions of their abilities to solve problems and used more of those coping strategies than undifferentiated students.
5. Female, feminine, and androgynous students used more Seeking Social Support strategies than male, masculine, and undifferentiated students.

The qualitative data was obtained through interview with 15 volunteers: masculine, feminine, and androgyny, 5 persons in each group, drawn from 543 participants of the quantitative part. The content analysis indicated that: 1) Most students had academic problems, some had financial and family problems, and a few of them had problems with friends and with opposite-sex relationships. 2) Most students had confidence in their problem-solving abilities and used Active Coping and Planning, Seeking Social Support for Instrumental Reasons and Relaxation strategies to deal with their problems. 3) Feminine and androgynous students also used Seeking Social Support for Emotional Reasons and only few students also used Not Coping strategies. 4) Most students learned from past experiences, and gained more strength and growth through adversity.